

som Værn mod Udlandets Eksportpræmier og saalænge disse eksistere. Falde de bort, maa for os Tolden paa formalede Kornvarer ogsaa gerne falde bort, idet Tilførelsen fra Udlandet saa af sig selv vilde ophøre, da Udlandet aldrig har kunnet og aldrig vil kunne indføre Mel hertil undtagen ved Hjælp af sine Eksportpræmier. Ved at give os Møllere Værn mod Udlandets Eksportpræmier, vilde man jo ogsaa kun stille os lige med de ubeskyttede Grønhverv, altsaa de daarligst stillede her i Landet, og dette endda under den Forudsætning og paa den Betingelse, at det ikke skader andre, men kun gavner os Møllere og dermed Landet i sin Helhed. Den eneste Risiko ved at gøre Forsøg paa at hjælpe os Møllere vilde jo kun være, at det finere Brød fordyredes en Ubetydelighed i den Tid Tolden eksisterede, men efter det Foranførte vil man sikkert indrømme, at Sandsynligheden herfor er omtrent lig Null.

Til Spørgsmaalet om, hvorvidt man paa en betryggende Maade vilde kunne konstateres, om en Toldbeskyttelse havde fordyret Melet eller ikke, bemærkede han, at der til langt tilbage i Tiden havde været givet officielle Noteringer paa Korn og Mølleprodukter, og at man af disse Noteringer, der stadig vilde finde Sted, til enhver Tid af Prisforskellen kunde bestemme Formalingstjenesten. En yderligere Kontrol kunde foretages ved Gennemsyn af Handelsbøger.

Da Møllerforeningens Formand først efter at Kommissionens Behandling af Tariffen var afsluttet henvendte sig til Kommissionen med Anmodning om at faa Lejlighed til for Samme at udtale sig om den danske Mølleindustri, skal man, uden at gaa nærmere ind paa Enkelthederne i den ovenfor givne Fremstilling, under Henviisning til nedenanførte paa Foranledning af Kommissionen udarbejdede Oversigt over den tyffe Meleksportpræmie, indskrænke sig til at bemærke, at den tidligere ved den tyffe Korntold foranledigede Forskel i Prisen paa tyft Korn maa antages at være bortfalden ved Loven af 14de April 1894 om Identitetsbevijets Ophævelse, og at herefter den mulige Fordel, der kan indvindes ved Toldgodtgørelsen ved Udsørsel af Mel, maa bero paa andre Forhold.

Den tyffe Meleksportpræmie og dens Betydning overfor vor Mølleindustri.

(Udarbejdet af Sekretæren efter de i Generaldirektoratet for Skattevæsenet beroende Akter.)

Da man i Thykland i 1882 gav efter for et af Møllerne indtrængende fremsat Ønske og ophævede Bestemmelsen i den tyffe Toldlov af 15de Juli 1879 om, at Toldgodtgørelse kun blev ydet for den kontrollerede Procentmængde fremmed Korn, der indeholdtes i det til Eksport bestemte Mel, opstod den tyffe Eksportpræmie for Mel, idet man nu ved Udsørsel af Mel tilstod Møllerne Afskrivning i deres Toldkonto for alt det til Fremstillingen af Melet anvendte Korn uden Hensyn til, om dette var af fremmed eller indenlandsk Oprindelse.

Hvorledes Eksportpræmien for Mel herefter fremkommer vil lettelig ses ved et vilkaarlig valgt Eksempel.

Indfører saaledes en paa Eksport anlagt tyft Mølle 100,000 Kilo Korn, og gaar man ud fra, at der til Fremstilling af Mel anvendes en Blanding af 50 pCt. fremmed og 50 pCt. tyft Korn, erholder Møllen ved Udsørsel af Mel, formalet af 100,000 Kilo Korn, hele den erlagte Told godtgjort, medens der til Melet i Virkeligheden kun er anvendt 50,000 Kilo fremmed Korn. Møllen kan saa vel ikke erholde Toldgodtgørelse for de endnu i Behold værende 50,000 Kilo fremmed Korn, da Godtgørelsen selvfølgelig ikke kan overstige den betalte Tolds Beløb, men dette er ganske uden Betydning, idet disse sidste 50,000 Kilo fremmed Korn kunne anvendes til Mel, der sælges i Thykland, og hvis Pris selvfølgelig indeholder Dækning for Produktions-